

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Кафедра адміністративного права

Національне агентство України з питань державної служби

Національна академія правових наук України
*Навчально-наукова лабораторія
дослідження проблем службового права*

Запорізький національний університет
Юридичний факультет

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
*Кафедра службового та медичного права
Навчально-наукового інституту права*

Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича
Юридичний факультет

РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ: ЗДОБУТКИ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

**Збірник матеріалів
Всеукраїнської
науково-практичної конференції
до 10-ї річниці прийняття
Закону України «Про державну службу»**

Електронне наукове видання

Харків – 2026

УДК [342.9:35.07]"364"
Р45

*Рекомендовано
до поширення через мережу Інтернет
кафедрою адміністративного права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
(протокол № 6 від 22.12.2025 р.)*

Р е д а к ц і й н а к о л е г і я

Д. В. Лученко – д-р юрид. наук, проф.;
Ю. В. Георгієвський – д-р юрид. наук, проф.;
С. А. Федчишин – д-р юрид. наук, проф.;
М. С. Ковтун – канд. юрид. наук, доц.;
В. О. Спасенко – канд. юрид. наук, доц.

Р45 Реформування публічної служби в Україні: здобутки, виклики та перспективи : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. до 10-ї річниці прийняття Закону України «Про державну службу» (м. Харків, 10 груд. 2025 р.). – Харків : НЮУ імені Ярослава Мудрого, 2026. – 282 с. – Електронне наукове видання. – <https://nauka.nlu.edu.ua/nauka/vnd/zbirnyku-naukovyh-konferenczij/>. ISBN 978-617-8198-19-0

У збірнику представлено наукові праці учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Реформування публічної служби в Україні: здобутки, виклики та перспективи», яка відбулась у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого 10 грудня 2025 р.

До збірника увійшли тези доповідей і повідомлень учасників конференції, що відображають результати їх наукових досліджень проблем реформування публічної служби в Україні.

Збірник розраховано на науковців, викладачів, практичних працівників, студентів, а також широке коло читачів, які цікавляться проблематикою публічної служби.

*Видається мовою оригіналу в авторській редакції.
Відповідальність за зміст наукової праці
несе її автор та науковий керівник.*

УДК [342.9:35.07]«364»

© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2026

ISBN 978-617-8198-19-0

Реформування публічної служби в Україні: здобутки, виклики та перспективи : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. до 10-ї річниці прийняття Закону України «Про державну службу» (м. Харків, 10 груд. 2025 р.)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Лученко Д. В. – д-р юрид. наук, професор, проректор з наукової роботи Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків);

Алюшина Н. О. – кандидатка психологічних наук, доцентка, Голова Національного агентства України з питань державної служби (м. Київ);

Коломоєць Т. О. – докторка юридичних наук, професорка, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений юрист України, декан юридичного факультету Запорізького національного університету, завідувачка навчально-наукової лабораторії дослідження проблем службового права Національної академії правових наук України (м. Запоріжжя);

Вдовічен В. А. – д-р юрид. наук, професор, декан юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича (м. Чернівці);

Берlach А. І. – д-р юрид. наук, професор, заслужений юрист України, професор кафедри службового та медичного права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка (м. Київ);

Георгієвський Ю. В. – д-р юрид. наук, професор, виконувач обов'язків завідувача кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків);

Федчишин С. А. – д-р юрид. наук, професор, професор кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків) – координатор конференції;

Бойко І. В. – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків);

Ковтун М. С. – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків) – відповідальна секретарка конференції;

Спасенко В. О. – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків)

ЗМІСТ

Вступне слово Голови Національного агентства України з питань державної служби Наталії Алюшиної.....	10
---	-----------

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ТРИБУНА

БЕРЛАЧ А. І.

Матеріальна відповідальність державних службовців: проблеми правового регулювання та шляхи вдосконалення.....	14
--	----

ГАЛУС О. О.

Визначення професійної компетентності службовців місцевого самоврядування: проблеми і перспективи правового регулювання.....	19
---	----

ГЕОРГІЄВСЬКИЙ Ю. В., ЩЕРБАКОВА О. Ю.

Проблема цифрової «псевдокомпетентності» публічних службовців.....	22
---	----

ГРИШИНА Н. В.

Принципи інклюзивності державної служби.....	26
--	----

ДАНИЛЕНКО-НЕГАРА Ю. С.

До визначення поняття «етична дилема» у законодавстві про державну службу.....	29
---	----

ДОБРЯНСЬКА Н. В.

Вимоги для вступу на публічну службу в контексті удосконалення законодавства	32
---	----

ДРУЦУЛ Т. І.

Професійна етика публічних службовців як чинник зміцнення довіри громадян до влади.....	35
--	----

ЗАДИРАКА Н. Ю., ЯЦУБА В. В.

Адміністративний та судовий контроль як гарантії належного функціонування публічної служби.....	37
--	----

ІГНАТЧЕНКО І. Г., РЯБЧЕНКО Я. С.

Європеїзація публічної служби України: імплементація стандартів і інституційна еволюція.....	40
---	----

ІЛЬНИЦЬКИЙ О. В.

Онтологічні правові засади дисциплінарного провадження щодо суддів за законодавством України.....	44
--	----

КІБЛИК Д. В., УМРИХІНА І. О.

Трансформація публічного управління в умовах агресії: правові засади функціонування місцевого самоврядування після деокупації.....	50
---	----

КОВБАС І. В., ПАВЧУК І. С.

Функціональна спеціалізація державних службовців військових адміністрацій: сучасний стан та напрями удосконалення.....	54
---	----

КОВТУН М. С.

Позитивна дискримінація у державній службі: переосмислення концепту та перспективи розвитку.....	58
---	----

КОЛОМОЄЦЬ Т. О.

Професійне навчання державних службовців в Україні: яким воно є і чи є резерви?.....	62
---	----

КОЛПАКОВ В. К.	
Морфологічна діагностика публічної служби: від принципів до практики.....	67
КОРНУТА Л. М.	
Запит на медіацію в державній службі: дослідження та розвиток.....	71
КРАЙНІЙ П. І.	
Забезпечення сталості та безперервності функціонування публічної служби в Ізраїлі: адміністративно-правовий аспект.....	74
КУЗЬ Т., РУСНЯК В.	
Принципи добросовісності та розсудливості як чинники формування доброчесної поведінки публічного службовця.....	78
ЛИТВИН Н. А.	
Сучасний стан реалізації гендерної політики в системі публічної служби в Україні.....	82
МАЦЕЛЮХ І. А.	
Європейський вектор публічного адміністрування України: історична традиція та сучасні виклики.....	84
МУЗА О. В.	
Стан та перспективи законодавчого регулювання конкурсних процедур на державній службі.....	88
НЕГАРА Р. В.	
Акт про призначення на посаду державної служби як адміністративний акт.....	91
ПРОНЕВИЧ О. С.	
Цифровізація як стратегічний імператив модернізації публічної служби.....	94
ПРОЦЬКО М. І.	
Особливості доказування в адміністративних справах щодо прийняття, проходження та звільнення з дипломатичної служби.....	100
РАДИШЕВСЬКА О. Р.	
Адміністративні суди: 20 років на варті судового захисту прав державних службовців.....	103
СИНЯВСЬКА О. Ю.	
Доброчесність державних службовців як основа запобігання корупції: досвід Фінляндії.....	107
СПАСЕНКО В. О.	
До питання розгляду адміністративних справ щодо спорів з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження та звільнення з неї.....	112
СЬОМІНА В. А.	
Судовий захист прав осіб під час вступу на державну службу.....	114
ФЕДУРУК Н. С.	
Роль європейських принципів належного урядування у трансформації інституту публічної служби України.....	117
ФЕДЧИШИН С. А.	
Систематизація законодавства України про публічну службу: до постановки проблеми.....	121

ФЕНИЧ Я. В.

Цифрові рішення в антикорупційній політиці: вплив на ефективність публічної служби.....	125
---	-----

ХАБАРОВА Т. В.

Цифрова компетентність державного службовця.....	128
--	-----

ХОМИШИН І. Ю.

Професійна компетентність та професійний розвиток публічного службовця.....	130
---	-----

ЧЕРКУНОВ О. В.

Контрактна форма проходження служби в митних органах: баланс між гнучкістю управління та гарантіями державного службовця...	134
---	-----

ЧОРНА М. В.

Принцип меритократії в публічній службі: європейські вимоги та виклики для України.....	137
---	-----

ШЕВЧУК О. Р.

Антикорупційна стійкість державної служби: імплементація директиви ЄС 2019/1937 (whistleblowing) в українське законодавство.....	141
--	-----

ШЕВЧУК О. М.

Цифровізація митних органів як основа адаптації митних процедур до міжнародних стандартів.....	144
--	-----

ШИШКАРЬОВА О. Г.

Цифрова модернізація публічної служби в Україні.....	148
--	-----

ЯНЮК Н. В.

Щодо розуміння поняття «відносини публічної служби» в контексті нового адміністративно-процедурного законодавства.....	150
--	-----

Трибуна Молодого Вченого**АЛЛАХВЕРДІЄВА Р. Ш. Кузи**

Цифровізація як основа нової моделі публічної служби.....	154
---	-----

АНДРІЄВСЬКИЙ О. О.

Конституційний Суд України як гарант європейських стандартів верховенства права.....	157
--	-----

АНДРОЩУК А. Р.

Адміністративно-правове забезпечення проходження військової служби іноземцями та особами без громадянства.....	160
--	-----

БОНДАРЕНКО А. О.

Принцип професіоналізму в державній службі: розкриття змісту через механізм конкурсів.....	163
--	-----

ВАНДЯК А. І.

Правове регулювання державної служби в умовах децентралізації.....	166
--	-----

ГОРБУНОВ Р. О.

Особливості державної (публічної) служби під час воєнного стану...	169
--	-----

ГРИГОРЕНКО Б. В.

Меритократія як основа доброчесної та професійної публічної служби в Україні.....	172
---	-----

ГУМЕНЮК Ю. Г., СЕНЮК О. О.

Проблеми якості нормативних актів, ухвалених у прискореному порядку під час війни.....	176
--	-----

ЄФІМЕНКО К. О.

Публічне управління у сфері ППП у відновленні критичної інфраструктури України.....	178
---	-----

ЗАДВОРНИЙ Б. А.

Конституційне закріплення європейських стандартів публічної служби: порівняльний аналіз України та країн ЄС.....	181
--	-----

ІЩЕНКО О. О.

Проблеми правового регулювання конкурсного добору на публічну службу: виклики воєнного часу та повоєнні перспективи забезпечення рівного доступу.....	185
---	-----

КАРПЕНКО В. О.

Державна мова як конституційна цінність та елемент професійної компетентності публічних службовців в Україні.....	188
---	-----

КМІТА Н. А.

Організаційно-правові проблеми забезпечення доступу до правосуддя в Україні під час війни.....	191
--	-----

КОЛОМІЄЦЬ О. Е.

Етичні стандарти публічної служби та механізми контролю.....	195
--	-----

КОРОЛЯНЧУК І. В.

Оновлення парламентського нагородного законодавства України....	197
---	-----

КРІВЕЛЬОВА А. А.

Адміністративно-правові засади забезпечення публічної безпеки в умовах воєнного стану.....	200
--	-----

КУКУРУЗА Д. В.

Вплив лідерських якостей керівника на формування ефективної діяльності персоналу.....	203
---	-----

КУЛІЧЕНКО А. С.

Інституційні та правові засади використання штучного інтелекту в публічній службі України: виклики, ризики та перспективи.....	205
--	-----

КУРИЛЮК Ю. Л.

Атестація державних службовців як інструмент забезпечення доброчесності на публічній службі.....	209
--	-----

ЛАЗОРЕНКО Ю. О.

Процесуальні прогалини правового регулювання вирішення службових спорів: позиція Верховного Суду (до 10-річчя Закону України «Про державну службу»).....	212
--	-----

ЛУПУ С. С.

До визначення фактичної підстави матеріальної відповідальності державних службовців.....	219
--	-----

МАКАРОВ Є. О.

Антикорупційні інститути у системі контролю за діяльністю державних службовців.....	222
---	-----

МАРУСИК Ю. О.	
Використання штучного інтелекту в процесі ухвалення державно-управлінських рішень.....	224
МАХНО А. А.	
Європейський принцип політичної неупередженості: доктринальна інтерпретація та перспективи імплементації.....	227
МАХНО В. А.	
Забезпечення принципу гендерного паритету як елемент розбудови інклюзивної публічної служби.....	231
МЕЛЬНИКОВИЧ С. В.	
Адміністративна відповідальність публічних службовців.....	234
НАЗАРЕНКО О. П.	
Адміністративно-правовий статус та гарантії юридичної сили електронних адміністративних послуг.....	236
НЕЧМОГЛОД А. В.	
Принцип політичної неупередженості в державній службі.....	239
НОВИЦЬКИЙ Я. О.	
Трансформація правового статусу військовослужбовця як суб'єкта публічної служби в контексті євроатлантичної інтеграції.....	242
ОЛЬШЕВСЬКИЙ П. М.	
Інститут патронатної служби як частина публічної служби в системі органів судової влади України.....	245
ОМАРОВ А. А.	
Роль державної служби у здійсненні ефективної реалізації механізму адміністративно-правового регулювання у сфері забезпечення екологічної безпеки України.....	248
ПЕТРЕНКО Д. А.	
Цифровізація державної служби в Україні: досягнення, виклики та перспективи розвитку.....	252
ПОЛІЩУК Д. М.	
Забезпечення прозорості адміністративних процедур в органах публічної влади.....	255
РОГОЗА А. О.	
Публічна служба в умовах воєнного стану: правовий статус, особливості та ризики для системи державного управління.....	258
СЕНЮК О. О., КМІТА Н. А.	
Юридичні позиції КСУ щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження та звільнення з публічної служби.....	261
ТРОХИМЕЦЬ О. П.	
Проблеми законодавчого регулювання правового статусу членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг	265
ТЮКАНКІН О. О.	
Етичні та правові стандарти державної служби як інструмент протидії корупції в романо-германській системі права	268

ФЕДОРІНОВА Є. С.

Адміністративно-правові аспекти протидії корупції під час воєнного стану.....	271
--	-----

ЦИБКА А. А.

Інституційна незалежність Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг: кадрові ризики та виклики публічної служби.....	275
---	-----

ШКЕЛЕБЕЙ О.

Судовий контроль в адміністративному судочинстві – ключовий інструмент забезпечення верховенства права у публічно-владній площині.....	278
--	-----

компетентності публічних службовців: питання теорії та практики : монографія. Одеса : Юридика, 2024. 420 с.

5. Rammata M. Conflicts Management through Mediation in Public Administration. *Human Resource Management Research*. 2019. URL: <https://www.researchgate.net/publication/336140918>.

КРАЙНІЙ Павло Іванович,
канд. юрид. наук, доц.,
доцент кафедри публічного права юридичного факультету
Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича
(м. Чернівці, Україна)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОСТІ ТА БЕЗПЕРЕРВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В ІЗРАЇЛІ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Розвиток інституту публічної служби в умовах дії особливих правових режимів викликає інтерес не лише з боку наукового товариства, але й керівництва відповідної держави. Україна перебуває на шляху доленосних змін та перетворень, які визначатимуть подальший розвиток як усієї країни, так і кожного її громадянина. Впродовж останніх кількох років, з початку повномасштабного вторгнення російської федерації, публічна служба була, є та залишається системоутвірним інститутом усієї системи публічного управління. Без високопрофесійних, мотивованих, амбітних та цілеспрямованих службовців неможливо уявити виконання внутрішніх та зовнішніх функцій держави за різними напрямками. З іншого боку, забезпечення публічно-сервісної складової держави не може реалізовуватись без публічного службовця, який має не лише відповідну освіту, розуміє важливість своєї місії та ролі органу влади, у якому він перебуває на посаді, але й усвідомлює свою відповідальність перед кожною приватною особою, яка звертається за одержанням публічних послуг або ж вступає у публічні правовідносини з метою захисту свого права.

Ізраїль є державою з власною, унікальною історією. Після Другої світової війни, виборовши та проголосивши свою незалежність, керівництво держави одразу ж розпочало формування необхідних елементів механізму держави. Сьогодні ізраїльська держава відома своїми збройними силами, розвідкою, повітряними силами, технологічним та аграрним сектором і має власну систему публічного управління, що має свої особливості. Вони стосуються не лише наявності спеціального законодавства, яким врегульовуються організаційно-правові засади вступу на службу, її проходження, поширювані обмеження та заборони,

Реформування публічної служби в Україні: здобутки, виклики та перспективи : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. до 10-ї річниці прийняття Закону України «Про державну службу» (м. Харків, 10 груд. 2025 р.)

юридична відповідальність, але й можливості здійснення позасудового та судового врегулювання спору за участі публічного службовця. У цій частині законодавство про публічну службу в Ізраїлі подібне до українського законодавства у цій сфері.

Згідно з інформацією Центрального бюро статистики (ЦБС), близько 663 тисяч осіб перебувають на посадах у державному секторі, до якого включається урядова складова, а також, велика кількість організацій. Це урядові міністерства, урядові компанії, місцеві органи влади, всі афілійовані корпорації (університети, фонди охорони здоров'я, муніципальні установи тощо). За іншими джерелами, що висвітлюють статистичні дані про публічну службу, ще близько 200 тисяч державних службовців перебуває на посадах у секторі оборони. Іншими словами, кожен четвертий-п'ятий працівник в Ізраїлі належить до державного сектору [1]. Станом на середину 2025 р. населення країни становить трохи більше 10 млн. осіб. Тобто, на публічній службі перебуває близько 8% населення, що є істотним показником.

Аналіз чинного законодавства про публічну та державну службу в Державі Ізраїль свідчить про те, що ним визначається їх структура, організація публічного управління, умови праці, адміністративно-правовий статус посад тощо. Є кілька нормативних актів, якими врегульовуються загальні питання здійснення державної служби. Відповідно до Закону про державну службу (призначення) 1959 р. закріплюється загальна процедура добору на посади державної служби. Закріплено систему публічних конкурсів, які дозволяють здійснювати набір кандидатів з урахуванням їх освіти, професіоналізму та інших необхідних характеристик. Істотну роль відіграє Комісія з питань державної служби, яка, крім іншого, відповідає за професійний відбір на державну службу. За її участю проводиться оновлення адміністративних процедур управління людським капіталом на державній службі та постійне вдосконалення системи набору з метою відбору найкращих працівників для державної служби, водночас забезпечуючи належний, професійний, справедливий та рівноправний процес [2].

Питання дисциплінарного характеру вирішуються на основі адміністративно-правових засад, закріплених Законом про державну службу (дисципліна) 1963 р. Ним забезпечується швидкий та ефективний розгляд дисциплінарних справ, що спрямовується на забезпечення інтересу працівника у випадку розгляду такої справи щодо нього, особливо, якщо справа стосується можливих негативних наслідків, що перешкоджатимуть йому у проходженні державної служби. З аналізу окремих норм Закону можемо стверджувати, що він не спрямовується виключно на застосування негативних заходів впливу до особи, а на дотримання й впровадження цінностей дисципліни та чесності на державній службі. Мета такої діяльності: підтримка суспільної довіри до державних службовців, а також доброго імені, рівня та іміджу державної

служби [3].

Законом про державну службу (пенсії) 1970 р. врегульовуються публічно-правові відносини, які виникають внаслідок реалізації державними службовцями права на пенсію. Надається перелік визначень, які мають істотне значення для реалізації особою зазначеного права; види пенсійних виплат та їх розмір; порядок їх виплати; застосування норм іншого законодавства, яким деталізується правовий статус державного службовця, що може вплинути на визначення розміру пенсійних виплат [4].

Правила державної служби (призначення) (конкурси, іспити та тести), 1968 р. деталізують процедури проведення конкурсів. Встановлено порядок публікації оголошень про вакантні посади через офіційний веб-сайт та засоби масової інформації, встановлюючи вимоги до змісту оголошення та термінів подачі заявок. Регламентується обсяг і порядок проведення іспитів, включаючи письмові, усні та практичні перевірки, які використовуються для оцінки широкого спектру компетенцій, перелічених у спеціальному додатку до правил. Визначено адміністративно-правовий статус Комітету екзаменаторів, який проводить усні іспити та відповідає за фінальну оцінку кандидатів на основі як результатів тестів, так і особистих даних, зібраних під час перевірки.

Крім того, передбачено окремі процедури для посад, звільнених від обов'язкового конкурсу, та встановлюються норми щодо уникнення конфлікту інтересів серед членів комісій [5].

Закон про державну службу (обмеження партійної діяльності та збору коштів) закріплює суворі обмеження щодо політичної та фінансової діяльності ізраїльських державних службовців з метою забезпечення їхньої неупередженості та аполітичності. Головна увага приділяється обмеженню політичної діяльності, що забороняє працівникам, зокрема, здійснювати керівництво партіями, організовувати публічні демонстрації політичного характеру або відкрито критикувати політику уряду. Встановлюється заборона збору коштів у будь-яких цілях, а також накладаються спеціальні обмеження на високопосадовців щодо членства у виборних органах партій. Положення закону поширюються на численні публічні установи, а його порушення тягне за собою дисциплінарну відповідальність [6].

Обмеження у провадженні діяльності чи працевлаштуванні після завершення державної служби передбачені Законом про державну службу (обмеження після виходу на пенсію), 1969 р. Встановлюються суворі правила щодо переходу державних службовців до приватного сектору після завершення їхньої кар'єри. Основні положення забороняють колишнім чиновникам представляти будь-яку особу у справах, якими вони безпосередньо займалися, або отримувати вигоду від підприємств, які підпадали під дію їх дискреційних рішень, а порушення цих правил є кримінальним злочином. Закон містить спеціальні норми, що покладають

додаткові, більш жорсткі обмеження, включаючи трирічний термін, на колишніх співробітників правоохоронних органів та органів розвідки. Для забезпечення контролю та надання винятків створено незалежну Комісію з видачі дозволів та звільнень, яка приймає рішення, керуючись виключно критерієм захисту державної доброчесності. Ці положення детально визначають, як слід вирішувати конфлікти інтересів, включно з обов'язком певних високопосадовців повідомляти про плани працевлаштування під час періоду обмеження [7].

Окрему групу нормативних актів складають підзаконні акти та Кодекси. Так, Положення про державну службу (Такшир) визначає адміністративні та трудові правові основи для ізраїльської державної служби, що регулює практично всі аспекти зайнятості. Він деталізує процедури найму та кар'єрного зростання, включаючи правила проведення конкурсів, визначення стажу та медичні вимоги до кандидатів. Значна увага приділяється питанням фінансового забезпечення та робочого часу, описуючи нарахування понаднормових, виплати на проїзд та допомогу на дитячі садки. Правила також встановлюють суворі стандарти професійної етики та поведінки, регулюючи конфлікти інтересів, обмеження щодо приватної практики та заборону на прийом подарунків [8]. Згідно з постановами судів (Верховного Суду та Судів з трудових питань), положення Такширу є умовами трудового договору кожного державного службовця, на якого вони поширюються. Службовець не може вибирати, які з цих положень йому виконувати.

Отже, сталість й безперервність функціонування інституту публічної служби в Ізраїлі є важливою складовою демократичного ладу у державі. Розгалужена система нормативних актів, які забезпечують адміністративно-правове регулювання, має загальні й спеціальні ознаки, що простежуємо у законодавстві про публічну службу не лише країн Європи, але й України. Необхідність модернізації інституту публічної служби в Україні з урахуванням вимог євроінтеграційного процесу та впровадженні найкращих практик функціонування публічної служби та паралельного вивчення ізраїльського досвіду може бути корисним. Враховуючи десятиліття забезпечення сталого функціонування публічної служби в умовах дії особливих правових режимів та ведення активних бойових дій, ізраїльська модель може слугувати прикладом для одержання безцінного досвіду адміністративно-правового регулювання цього інституту в Україні.

Список використаних джерел

1. Tali Haruti-Sover. Who really is the public sector? *The Marker*. URL: <https://www.themarker.com/career/civil-service/2012-07-31/ty-article/0000017f-f063-df98-a5ff-f3ef5d2e0000> (дата звернення: 05.12.2025).
2. Civil Service (Appointments) Law, 5719-1959. URL: https://www.nevo.co.il/law_html/Law01/p221k1_001.htm (дата звернення: 05.12.2025).

05.12.2025).

3. Civil Service (Discipline) Law, 5723-1963. URL: <https://main.knesset.gov.il/activity/legislation/laws/pages/lawprimary.aspx?t=lawlaws&st=lawlaws&lawitemid=2001394> (дата звернення: 05.12.2025).

4. Civil Service (Pensions) Law [Consolidated Version], 1970. URL: https://www.nevo.co.il/law_html/Law01/p221_001.htm (дата звернення: 05.12.2025).

5. Civil Service Rules (Appointments) (Tenders, Examinations and Tests), 1961. URL: [https://he.wikisource.org/wiki/%D7%9B%D7%9C%D7%9C%D7%99_%D7%A9%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%AA_%D7%94%D7%9E%D7%93%D7%99%D7%A0%D7%94_\(%D7%9E%D7%99%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D\)_\(%D7%9E%D7%9B%D7%A8%D7%96%D7%99%D7%9D,%D7%91%D7%97%D7%99%D7%A0%D7%95%D7%AA_%D7%95%D7%9E%D7%91%D7%97%D7%A0%D7%99%D7%9D\)](https://he.wikisource.org/wiki/%D7%9B%D7%9C%D7%9C%D7%99_%D7%A9%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%AA_%D7%94%D7%9E%D7%93%D7%99%D7%A0%D7%94_(%D7%9E%D7%99%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D)_(%D7%9E%D7%9B%D7%A8%D7%96%D7%99%D7%9D,%D7%91%D7%97%D7%99%D7%A0%D7%95%D7%AA_%D7%95%D7%9E%D7%91%D7%97%D7%A0%D7%99%D7%9D)) (дата звернення: 05.12.2025).

6. Civil Service Law (Classification of Party Activity and Fundraising), 5719-1959. URL: https://www.nevo.co.il/law_html/law01/p221k1_006.htm (дата звернення: 05.12.2025).

7. Public Service Law (Restrictions after Retirement), 5729-1969. URL: https://www.nevo.co.il/law_html/law01/p221k3_001.htm (дата звернення: 05.12.2025).

8. Civil Service Regulations. Full Printable Civil Service. Updated of 24.8.2025. URL: https://www.gov.il/he/pages/takshir_full (дата звернення: 05.12.2025).

КУЗЬ Тетяна Володимирівна,
докторка філософії в галузі права,
доцентка кафедри адміністративного права та судочинства
Західноукраїнського національного університету
(м. Тернопіль, Україна)

РУСНЯК Вікторія,
здобувачка вищої освіти четвертого курсу
юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету
(м. Тернопіль, Україна)

ПРИНЦИПИ ДОБРОСОВІСНОСТІ ТА РОЗСУДЛИВОСТІ ЯК ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ДОБРОЧЕСНОЇ ПОВЕДІНКИ ПУБЛІЧНОГО СЛУЖБОВЦЯ

У сучасних умовах реформування публічної адміністрації в Україні дедалі більшої актуальності набуває питання забезпечення етичності та

Реформування публічної служби в Україні: здобутки, виклики та перспективи : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. до 10-ї річниці прийняття Закону України «Про державну службу» (м. Харків, 10 груд. 2025 р.)